

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.331/2007/5.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Cég-Controll Felszámoló, Könyvvizsgáló, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft. felszámoló (1077 Budapest, Dohány u. 54. szám, felszámolóbiztos: dr. Dajka József) által képviselt és a dr. Sajó Gyula ügyvéd (1054 Budapest, Báthory u. 19. szám) által képviselt II. rendű felpereseknek, a dr. Krisztián Zoltán ügyvéd (1052 Budapest, Kristóf tér 3. szám) által képviselt alperes ellen vállalkozói díj és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. március 20-án kelt 6.G.76.248/2000/116. számú ítélete ellen az alperes részéről 120. és 123. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja, és

- az alperes által a II. rendű felperesnek fizetendő tőke összegét 5.244.224 (Ötmillió-kettőszáznegyvennégyezer-kettőszázhuszonnégy) forintra, az alperes által a II. rendű felperesnek fizetendő perköltség összegét 600.000 (Hatszázezer) forintra leszállítja,

- mellőzi az I. rendű felperes alperes javára történő marasztalását,
- az alperes által az államnak fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 312.600 (Háromszáztizenkettőezer-hatszáz) forintra leszállítja, a II. rendű felperes által fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 200.000 (Kettőszázezer) forintra felemeli,

egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 200.000 (Kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az I. rendű felperes mint vállalkozó és az alperes mint megrendelő 1996. október 15-én vállalkozási szerződést kötöttek. A vállalkozási szerződés kb. 680 m² aljzatbetonozásra, kb. 2.260 m² vörös - „tilered” - színű armoshield burkolat és kb. 700 m² natúr szürke színű armoshield burkolat elkészítésére vonatkozott. A vállalkozási szerződés 10. pontja szerint a vállalkozónak a vállalt munkát a magyar szabvány szerint I. osztályú minőségben kell teljesítenie az átadott tervdokumentáció és műszaki leírás szerinti műszaki tartalommal. Amennyiben a kivitelezés nem felel meg az I. osztályú minőségi követelményeknek, az alperes a saját választása szerint jogosult a hiba kijavítását kérni, vagy a munkát átvenni és II. osztályú teljesítés esetén 8 %-os, III. osztályú teljesítés esetén 15 %-os vállalkozói díjcsökkentést elszámolni. A vállalkozási szerződés 3. pontja szerint késedelmes fizetés esetén a megrendelő 30 %-os éves késedelmi kamatot köteles fizetni a vállalkozónak. A vállalkozási szerződés alapján az I. rendű felperes az 1996. október 21-től december 3-ig tartó időszakban elkészítette a .. Kft. ...-n lévő ruhaipari csarnokának padlóburkolatát.

Az elkészült ipari padlót az alperes átvette és megrendelőjének használatra átadta, azonban hibás teljesítésre hivatkozással nem fizette ki az I. rendű felperesnek az 1997. január 29-én kiállított 7.509.000 forint összegű számláját. Az I. rendű felperes a 11.647.200 forint + áfa összegű vállalkozási díjból 1.800.000 forintot és 3.840.000 forintot anyagköltségre előlegként korábban átvett, így a számla értéke 6.007.200 forint + áfa volt.

Az ipari padlóval kapcsolatosan az Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Rt. ... Minőségellenőrző Állomása (továbbiakban: ÉMI) készített szakvéleményt, amelyre hivatkozva az alperes 1997. március 3-án kötbér és kártérítési igényt, majd 1997. március 18-án elállást jelentett be az I. rendű felperes felé hibás teljesítésre hivatkozva. Az I. rendű felperes az elállást nem fogadta el. Az elállás közlése előtt az alperes az 1997. március 7-i levelével március 12-ig jelölt javítási határidőt a felperesnek. A hibák konkrét megjelölése elmaradt, az építési naplóban korábban sem volt erre utaló alperesi bejegyzés. Ugyanakkor a generálkivitelezői építési napló több bejegyzést tartalmazott a felperes hibás teljesítésére, az észlelt hibák közlésére és a felperes javítási tevékenységére vonatkozóan.

Az alperes 1997. március 14-én vállalkozási szerződést kötött az ... Kft.-vel. A szerződés szerint az ... Kft. a 2276 m² -es csarnok rétegelt epoxi padlóburkolatát készítette el 8.015.330 vállalkozói díjért. A csarnok vörös színű padlójának epoxi gyanta réteggel való bevonása az eredeti padlónak sem fizikai, sem mechanikai tulajdonságait nem változtatta meg.

Az alperes az I. rendű felperes bruttó 7.509.000 forint összegű számláját nem egyenlítette ki, a számla stornózásra került, a számla áfa tartalmának befizetésére vonatkozóan nincsen adat.

Az I. rendű felperes az 1997. július 3-án az alperessel szemben benyújtott keresetében bruttó 7.793.850 forint összegű vállalkozói díj, ezen összeg 1996. december 13. napjától számított kamata, valamint 749.625 forint összegű kártérítés

és ennek 1997. március 12. napjától számított kamata megfizetésére, továbbá a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy teljesítése nem volt hibás, az alperes nem élhetett elállási jogával, és az alperes köteles a hátralékos vállalkozói díjat megfizetni. A 749.625 forint összegű kártérítési igényének alapjaként azt jelölte meg, hogy az általa csatolt okmányokkal igazoltan többletköltsége keletkezett. Az általa F/24. számú mellékletként csatolt számlák építőipari gépek kölcsönbérleti díjáról szólnak 667.500, 490.000, 113.625, 70.000 és 331.875 forint, illetve különböző eszközök vásárlásáról 43.500, 57.000, 49.500 és 58.125 forint számlaértékkel.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a felperes hibás teljesítésére hivatkozással. Előadta, hogy azért tagadta meg a teljes vállalkozói díj kifizetését, mert álláspontja szerint a felperes sikertelenül kísérletezett a hiba javításával. A hiba kijavításának költsége 8.015.330 forint volt, amely összeg meghaladja a felperesnek járó vállalkozói díjat.

A Fővárosi Bíróság dr. R. Gy. igazságügyi szakértő véleményének beszerzése után az 1999. június 9-én kelt 5.G.75.724/1997/27. számú ítéletével az I. rendű felperes keresetét elutasította és kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 70.000 forint szakértői díjat és 150.000 forint ügyvédi munkadíjat, továbbá az államnak 512.604 forint illetéket. A fellebbezés folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a 2000. augusztus 24-én kelt Pf.VII.25.485/1999/3. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Kötelezte az I. rendű felperest dr. R. Gy. javára 5.000 forint szakértői díj megfizetésére, továbbá az I. rendű felperes és az alperes részére egyaránt 100.000 forint jogi képviselési költséget állapított meg. A fellebbezési eljárás illeték összegét pedig 512.600 forintban állapította meg. A Legfelsőbb Bíróság által az újabb eljárásra adott iránymutatás szerint az elsőfokú bíróságnak a felperesi díjigény jogalapjának összezszerűségét, a felperes kártérítési igényét, valamint az alperes szavatossági kifogásának alaposságát, a felperes esetleges hibás teljesítését is vizsgálnia kell.

Az újabb eljárás során az elsőfokú bíróság a 2001. december 4-i tárgyaláson részletesen tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről és a bizonyítatlanság következményeiről, továbbá felhívta a feleket a bizonyítékaik előterjesztésére. A felperest többek között arra is felhívta, hogy jelentse be a kártérítési követelésének a jogalapját és azt, hogy a kártérítés összegszerűségét mivel kívánja igazolni.

A felperes ebben a körben megismételte a korábbi előadását. Arra hivatkozott, hogy az elektromos-energia szolgáltatás többször kimaradt, illetve a munkaterületet közútról nem lehetett megközelíteni. Bizonyítékként kizárólag az általa már korábban csatolt bizonyítékokat, közte - az F/24. sorszám alatt csatolt számlákat - jelölte meg.

Az alperes arra hivatkozással, hogy a felperes hibás teljesítéséből adódóan az ipari padlót ki kellett javítani, 8.015.330 forint összegű javítási költséget jelölt meg, melyből 3.386.580 forintot - mint a felperest megillető munka- és anyagdíjat elfogadva - beszámítani kért a felperes követelésébe, a további 4.628.750 forint és ennek 1997. április 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetése iránt 15. sorszám alatt viszontkeresetet terjesztett elő.

A felek részéről különböző iratok (többek között az építési napló, a generálkivitelezői építési napló) csatolására, a felek által bejelentett tanúk meghallgatására, és további szakértői bizonyításra került sor, a Budapesti Igazságügyi Műszaki Könyv és Árszakértői Intézet (a továbbiakban: IMSZI) nevében B. L.né és K. G. készített szakvéleményt (58. sorszám). Az I. rendű felperes bejelentette, hogy engedményezés folytán felperesi pozícióba belépett a T.. Kft. is.

Az elsőfokú bíróság a 2005. február 21-i tárgyaláson felhívta az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül írásban nyilatkozzék, hogy a kártérítésként érvényesített többletköltség igényéről készült-e számla, továbbá a jogutódlást igazolja.

Az I. rendű felperes 69. sorszám alatt csatolta a M... Kft. és a T... Kft. között 2004. június 6-án létrejött engedményezési szerződést, és bejelentette, hogy az elsőfokú eljárásban már csatolt számlák alapozzák meg a kártérítési követelését.

Az elsőfokú bíróság a 2005. május 24-i tárgyaláson felhívta a feleket a kereset, illetve a viszontkereset és beszámítási kifogás véglegesítésére, pontosítására, valamennyi bizonyítékuk becsatolására. Egyúttal kötelezte az I. rendű felperest annak igazolására, hogy az 1997. január 29-én kiállított 7.509.000 összegű számla alapján annak adótartalmát befizette a költségvetésbe. Rögzítette, hogy amennyiben az I. rendű felperes ezt nem igazolja, akkor úgy tekinti, hogy az adótartalom költségvetési befizetésére nem került sor.

Az I. rendű felperes az adótartalom befizetését nem igazolta.

Az elsőfokú bíróság által kirendelt Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építőmérnöki Kar Hidak és Szerkezetek Tanszéke (továbbiakban: BME) nevében dr. H. I. és dr. N. L. készített szakvéleményt (100. sorszám), az alperes megbízása alapján pedig dr. P. I. készített szakértői véleményt (110. sorszám).

A Fővárosi Bíróság 6.Fpk.31-04-005625692 számon indított felszámolási eljárást a M.. Kft.-vel szemben, amelyről a közlemény a Céglőnyben 2005. szeptember 29-én jelent meg. A felszámoló az egyszerűsített zárómérleget előterjesztette, de arról a felszámolást elrendelő bíróság a 2007. március 20-i tárgyalásig nem határozott.

Az elsőfokú bíróság a 2007. március 20-i tárgyalásra idézte I. rendű felperesként a M.. Kft. felszámolóját (Cég-Controll Felszámoló Könyvvizsgáló Tanácsadó és Kereskedelmi Kft-t), II. rendű felperesként a T.. Kft.-t, valamint az alperest, továbbá dr. N. L., dr. H. I., B. L.né és K. G. szakértőket. Az alperes a tárgyaláson szabályszerű idézésre nem jelent meg. A 2007. március 20-i tárgyaláson dr. H. I. szakértő korábbi szakvéleményét a padló II. osztályba sorolására vonatkozóan

megerősítette, és a szakvéleményét K. G. és B. L.né szakértők lényegileg elfogadták. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson ítéletet hozott.

Az elsőfokú bíróság a 2007. március 20-án kelt 6.G.76.248/2000/116. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 6.984.705 forint tőkét és annak 1997. január 1-től a kifizetés napjáig évi 30 %-os késedelmi kamatát, és 660.144 forint perköltséget, míg az I. rendű felperest kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 762.976 forint tőkét és annak 1997. április 16-tól a kifizetés napjáig járó évi 30 %-os késedelmi kamatát, és 83.928 forint perköltséget, egyebekben a II. rendű alperes (helyesen felperes) keresetét, valamint az alperes viszontkeresetét és beszámítási kifogását elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 419.082 forint, a II. rendű felperest, hogy 93.526 forint feljegyzett kereseti illetéket fizessen meg az államnak.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. rendű felperes keresete és az alperes viszontkeresete részben megalapozott. Az I. rendű felperes és az alperes között a Ptk. 402. §-a szerinti építési szerződés jött létre. A felperes a betonpadló készítésére irányuló munkát elvégezte, az ipari padlót 1996. decemberében az alperesnek átadta. Az ipari padló használatra átvételre került és ott a megrendelő folyamatosan végezte a tevékenységét a továbbiakban. Az alperes 1997. március 18-án elállási nyilatkozatot intézett a felpereshez, amely nem minősül joghatályos elállásnak, ugyanis sem a felek közötti szerződés, sem az általános szabályok alapján az alperesnek nem volt lehetősége elállásra, a nyilatkozata tartalma szerint az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy a hibát mással fogja kijavíttatni, mivel az alperes álláspontja szerint a felperes teljesítése hibás volt.

Az elsőfokú bíróság az ügyben rendelkezésre álló szakvélemények összevetése alapján a BME által készített igazságügyi szakértői véleményt fogadta el, mivel e szakvélemény kellően megindokolta a korábbi szakvéleményekkel kapcsolatos álláspontját, és ellenőrizhető módon támasztotta alá azt a szakvélemény alapját adó számítások körében is. A szakvélemény kellő megalapozottsággal elemezte a

korábbi szakvélemények készítése során elkövetett hibákat és hiányosságokat, a meghallgatás során az IMSZI is elfogadta az eljáró dr. H. I. szakértő által alkalmazott számítási módszert és annak alapját. Az IMSZI szakértői nem tették vitássá az ÉMI mérésének szakszerűségével kapcsolatos megállapításokat sem.

Az elsőfokú bíróság a BME szakvéleményében foglaltakat elfogadva megállapította, hogy az I. rendű felperes által elkészített padló II. osztályú minőségű kategóriába sorolható. A vállalkozási szerződés szerinti értékcsökkenés a kifogásolt „tilered” burkolat vonatkozásában 762.976 forint összeget jelent. Az I. rendű felperes hibás teljesítése abban foglalható össze, hogy az elkészített padlóburkolaton repedések, gyűrődések, egyenlőtlenségek voltak, a munkahézagok összedolgozása hibás volt, a padlózati táblák széleinek durva volt a felülete, hibás volt a simítása, az egyes táblák belső része behorpadt, hullámos volt, a felületek simítása az egyes táblákon belül hibás volt, a táblák osztóhézagait szakszerűtlenül kiviteleztek és a táblák szélei kellő tömörítés hiánya folytán megrepedtek. A padló annak alperesi használatbavételekor rendeltetésének megfelelően használatra alkalmas volt.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 305. §, 306. §, 307. § (1) bekezdése, és a Ptk. 405. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok mérlegelésével azt állapította meg, hogy az ipari padló kivitelezése hibás volt, míg az alperes részéről a vállalkozói díj megfizetése teljes egészében elmaradt.

Az elsőfokú bíróság a vállalkozói díjat 11.647.200 forintban állapította meg, és - a BME szakvéleménye és a vállalkozási szerződésben kikötött 8 %-os értékcsökkenés alapján - 762.976 forintot jogszerűen levonandónak ítélte a vállalkozói díjból. Ugyancsak a szakértő megállapítására utalva a felperesnél felmerült igazolt járulékos többletköltségek összegét 745.325 forintban reális költségnek ítélte meg. A per előtti teljesítésekre is tekintettel így a II. rendű felperes javára 6.984.705 forint vállalkozói díjat ítélte meg. A padló II. osztályú kivitelére tekintettel a 762.976 forint összeget javítási költségként alperes javára elfogadva annak megfizetésére az I. rendű felperest kötelezte, és mind az alperes, mind az I.

rendű felperes marasztalása mellett a vállalkozási szerződésben foglalt 30 %-os mértékű késedelmi kamatot állapított meg a kamatfizetés kezdő időpontját mérlegeléssel rögzítve.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogása és viszontkeresete kapcsán utalt arra, hogy az alperesi álláspont a R. Gy. szakértői véleményén alapul, mely nem fogadható el. Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet nagyobb részében, a beszámítási kifogást teljes egészében elutasította. Ennek indokolása körében kifejtette, hogy az alperes a beszámítási kifogást és a viszontkeresetet az I. rendű felperessel szemben terjesztette elő, és nem nyilatkozott arról, hogy ezt a II. rendű felperessel szemben is érvényesíti, ugyanakkor a kereset vonatkozásában az I. rendű felperes jogutóda a II. rendű felperes lett. Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta, hogy az alperes bizonyítási indítványait miért utasította el, részben a bizonyítási teher, részben azok szükségtelensége miatt.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a pernyertesség és pervesztesség arányának figyelembevételével, mérlegeléssel határozott.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be részletes indokolással fellebbezést 120. és 123. sorszám alatt. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan - a felperes keresetének elutasításával - annak megváltoztatását kérte. A hatályon kívül helyezés körében hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a szakértői vélemények közötti ellentmondásokat az elsőfokú bíróság nem oldotta fel, és szakértői testületet sem keresett meg, utóbbi bizonyítási indítványa elutasítását az elsőfokú bíróság nem is indokolta. Előadta azt is, hogy az ítélet pontos számszaki levezetést nem tartalmazott. Kifejtette, hogy mind számszakilag, mind a kötelezés jellege miatt helytelen az I. rendű felperes marasztalása 762.976 forintra, ezt az összeget nem viszontkeresetként, hanem az alperes által elsődlegesen előterjesztett beszámítási kifogásként kellett volna értékelni. A kötelezést elsősorban arra tekintettel vitatta, hogy a BME szakértői vélemény a többi

szakvéleménnyel ellentétben az I. rendű felperes teljesítését II. osztályúnak minősítette. Fenntartotta, hogy a teljesítés osztályon aluli volt, ebben a körben hivatkozott az ÉMI, dr. R. Gy. és az IMSZI szakértői véleményére, valamint a padlójavítással kapcsolatos tanúvallomásokra, illetve a szakértői megállapításokra, továbbá az építési napló és a generálkivitelezői napló bejegyzések tartalmára. Az alperes arra is kifejezetten hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási indítvány ellenére a perben korábban nyilatkozott szakértőket a tárgyalásra nem idézte.

A II. rendű felperes a fellebbezési ellenkérelmében lényegében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére kötelezését kérte. Hivatkozott arra, hogy az utolsó tárgyaláson B. L.né, K. G. és dr. H. I. szakértő meghallgatására sor került. Véleménye szerint az alperes műszaki jellegű felvetései nem helytállóak, a per műszaki vonatkozásaiban dr. H. I. egyetemi tanár véleménye a mérvadó.

A fellebbezés csak kis részben, az alábbiak szerint megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta.

A Pp. 252. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése akkor indokolt, ha a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállanak.

A fellebbezéssel ellentétben az elsőfokú bíróság a szakvélemények közötti ellentéteket feloldotta, és a legutolsó tárgyaláson a szakértők együttes meghallgatása eredményeképpen helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes II. osztályú minőségben teljesített. A perben korábban eljáró B. L.né és K. G. szakértők elfogadták dr. H. I. szakvéleményének főbb megállapításait. Ennek

folytán okszerű volt a dr. R. Gy. szakvéleményének az elvetése. B. L.né, K. G. és dr. H. I. lényegileg egyező véleménye alapján nem indokolt az alperes által indítványozott szakértői testület megkeresése sem. A Pp. 183. § (2) bekezdése szerint ugyanis a bíróság szakértői testületet akkor rendelhet ki, ha a perben felmerülő szakkérdés a 182. § alapján, két egymástól független szakvélemény előterjesztése után, a kirendelt szakértők személyes meghallgatása során sem tisztázható. Jelen perben a szakkérdés - a felperesi hibás teljesítés megléte és értékelése - tisztázódott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást az alperes fellebbezése nem is támadta, így a Fővárosi Ítéltábla nem talált alapot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

Nem fellebbezett az alperes a megállapított tőkeösszeg után járó kamat fizetésének kezdő időpontja és mértéke tekintetében, így ezen rendelkezéseket a Fővárosi Ítéltábla nem érintette.

Részben alapos volt a fellebbezés az engedményesként fellépő II. rendű felperes javára járó, az alperes által fizetendő tőkeösszeg vonatkozásában az alábbiakra figyelemmel.

A Ptk. 306. § (3) bekezdése szerint hibás teljesítés esetén ha a kötelezett a dolog kijavítását megfelelő határidőre nem vállalja, vagy nem végzi el, a jogosult a hibát a kötelezett költségére maga kijavíthatja vagy mással kijavíttathatja.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, hogy az alperest az elállás joga nem illette meg. Elállásként megnevezett nyilatkozata arra vonatkozó értesítésnek minősül, hogy a hibát az alperes mással kijavíttatja. A felperesi teljesítés II. osztályú volta a BME szakvélemény alapján megállapítható volt, és az I. rendű felperes és az alperes a vállalkozási szerződésükben ennek jogkövetkezményeként 8 %-os levonásban

állapodtak meg. Ezért a szakértő által megállapított 762.976 forint összeg levonásba helyezendő az engedményesként fellépő II. rendű felperes javára járó összegből. A 11.647.200 forint volt a vállalkozói díj, ebből levonásba kell helyezni az anyagvásárlásra előlegként megkapott (1.800.000 és 3.840.000) 5.640.000 forintot. Így a 6.007.200 forint összegből levonásba helyezve a 762.976 forintot 5.244.224 forint a II. rendű felperesnek járó vállalkozói díj összege.

Helytálló az alperes fellebbezése abban a tekintetben, hogy a 762.976 forint összeg, mint beszámítandó összeg, levonásba helyezendő a II. rendű felperesnek járó összegből, hiszen az alperes a felperesi keresettel szemben annak összegéig beszámítási kifogást, és azon túlmenően pedig viszontkeresetet terjesztett elő. Az alperes ezen igényét a Ptk. 296. - 297. §-ai alapján elsődlegesen beszámítási kifogásként terjesztette elő, így azt akként elbírálva a felperesnek járó vállalkozó díj csökkentendő a 762.976 forint összeggel.

Az alperes nettó összegű marasztalása ellen a felperes nem terjesztett elő fellebbezést, így a Fővárosi Ítéltábla ezen rendelkezést nem érintette, különös tekintettel arra a tényre is, hogy a felperes külön felhívást kapott arra vonatkozóan, hogy a vállalkozói díj számlájának adótartalmát illetően annak befizetését igazolja, de azt nem teljesítette.

Helytálló az alperes fellebbezése abban, hogy megalapozatlan az alperes marasztalása a 745.325 forint összegű többletköltségekben. A felperes 599.700 forint + áfa, mindösszesen 745.325 forint összegű - eredetileg 749.625 forint - kártérítési igényét arra alapította, hogy a szerződés teljesítésével kapcsolatban milyen többletköltsége merült fel, melyet az alperesre kíván hárítani. A felperes által csatolt gépbérleti, illetve eszközvásárlási számlák viszont nem alkalmasak a többletköltségek felmerülésének, illetve azok alperesre való átháríthatóságának tényleges igazolására. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A felperes által csatolt,

összezszerűségben a felperesi követelésnél lényegesen magasabb végösszegű számlák önmagukban nem alkalmasak, nem elégségesek a felperesi kártérítési igény bizonyítására. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva az alperes marasztalásának összegét a rendelkező rész szerinti 5.244.224 forintra szállította le, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 80. § (1) bekezdése és 239. §-a alkalmazásával a pernyertesség és pervesztesség arányait figyelembevéve és az elsőfokú bíróság által megállapított perköltséget alapul véve határozott az első- és másodfokú perköltségek viseléséről.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2007. október 30.

Dr. Koday Zsuzsanna sk.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József sk.
sk.

előadó bíró

Tamáné dr. Nagy Erzsébet

bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági tisztviselő